Geliefde broeders en zusters,

In normale omstandigheden zou zondag 22 maart de prediking verzorgd worden door Raymond Hausoul. Maar door de hele corona-problematiek gaat dit dus niet door. Ook de algemene ledenvergadering die op 22/3 gepland was wordt verschoven naar een latere datum.

Maar om u toch te voorzien van de wekelijkse boodschap uit het Woord, heb ik voor deze dag een prediking gekozen uit mijn archief (20/08/2006).
Het is mijn hoop en gebed dat het u ook nu, 14 jaar later, iets mag bijbrengen.
Veel leesgenot en Gods zegen,
Stephan

I HAVE A DREAM

"I have a dream
that my four little children
will one day live in a nation
where they will not be judged
by the color of their skin
but by the content of their character.
I have a dream today."

Ken u dit? of.. herkent u dit? De mensen van mijn leeftijd of ouder zullen dat misschien herkennen. Van de jongeren hoop ik dat ze er toch ooit eens iets van gehoord hebben. Het is een stukje uit de memorabele speech van de zwarte dominee Martin Luther King.

Ik heb het opgezocht op internet en deze speech werd in Washington D.C. uitgesproken op 28 augustus 1963 voor een menigte van meer dan 250.000 mensen. En op die bewuste dag lieten ze s'avonds tijdens het tv-nieuws een korte samenvatting zien.

Nu, mijn geheugen is een zeef en sommigen onder u kunnen dat beamen, Maar dat kleine stukje uit zijn speech herinner ik mij nog als de dag van gisteren. Ik was amper 10 jaar oud, maar die man heeft op mij een geweldige indruk nagelaten…

Martin Luther King zei "I Have a dream" , hij zei niet "Ik <u>had</u> een droom, maar wel "Ik <u>heb</u> een droom". Het is geen droom die hij eens tijdens zijn slaap heeft gedroomd. Het woordje droom is eigenlijk meer een verwachtings-

patroon. Eigenlijk zouden we het woordje "dream" dan beter vertalen met "visie", "Ik heb een visie". En ondertussen weten we allemaal dat zijn droom, zijn visie, voor een groot deel realiteit is geworden.

In het stukje dat ik hier heb voorgelezen laat Martin Luther King een verwachtingspatroon zien dat er ooit een dag zal komen dat zijn 4 kleine kinderen in een land zullen leven waarin zij niet beoordeeld zullen worden op hun huidskleur, maar naar de waarde van hun karakter. Hij spitst zich toe op zijn kinderen en op het zwarte volk. Er was destijds een enorme discriminatie tussen blank en zwart. En het was de visie van Martin Luther King om daar een einde aan te stellen. Hij ijverde voor gelijke burgerrechten tussen blank en zwart, hij ijverde voor verdraagzaamheid.

Het is vanzelfsprekend dat we dit alles veel ruimer moeten zien. Want het gaat hem hier om liefde en om verdraagzaamheid, niet alleen tussen blank en zwart, maar tussen elk menselijk wezen hier op aard.

Ik heb ook zo een verwachtingspatroon voor deze gemeente. Maar straks daarover meer. Laat ons eerst het Woord openen, ik zou met u willen lezen in **2 Petrus 1: 3-11** (nbv) en omdat ik jullie in deze prediking graag wil aanspreken over de gemeente, wil ik jullie ook vragen om de tekst die we nu gaan lezen, om deze te lezen in context, in samenhang, naar de gemeente toe:

"Zijn goddelijke macht heeft ons alles geschonken wat nodig is
voor een vroom leven, door de kennis van hem die ons geroepen heeft
door zijn majesteit en wonderbaarlijke kracht.
Hiermee zijn ons kostbare, rijke beloften gedaan,
opdat u zou ontkomen aan het verderf dat de wereld beheerst
als gevolg van de begeerte, en opdat u deel zou krijgen
aan de goddelijke natuur. Span daarom al uw krachten in
om uw geloof te verrijken met deugdzaamheid, uw deugdzaamheid met kennis,
uw kennis met zelfbeheersing, uw zelfbeheersing met volharding,
uw volharding met vroomheid, uw vroomheid met liefde
voor uw broeders en zusters, en uw liefde voor uw broeders en zusters
met liefde voor allen. Als u deze eigenschappen in overvloed bezit,
is uw kennis van onze Heer Jezus Christus niet nutteloos maar vruchtbaar.
Wie ze niet bezit is kortzichtig, ja blind, en vergeet dat
hij van zijn vroegere zonden gereinigd is.
Span u daarom des te meer in
om uw roeping en uitverkiezing waar te maken, broeders en zusters.
Als u dit alles doet, komt u nooit ten val

en zal u onbelemmerd toegang worden verleend
tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus."

De gemeente is gebouwd op 5 pijlers en dat zijn:
aanbidding — gemeenschap — discipelschap — bediening — evangelisatie

Maar eigenlijk noem ik dit de 5 pijlers van de eerste verdieping! Deze 5 pijlers worden op hun beurt gedragen door de pijlers op het gelijkvloers. En die staan op hun beurt op het fundament, het Woord. En de echte pijlers van het gelijkvloers, van de gemeente, **dat bent u !!!** Zonder jullie heeft de gemeente geen eerste verdieping, zonder jullie is er in de gemeente geen aanbidding, geen gemeenschap, geen discipelschap, geen bediening en geen evangelisatie!

Jij bent voor de gemeente enorm belangrijk. Zonder jullie zakt alles als een pudding ineen. Jullie zijn de echte pijlers van de gemeente. En elke pijler dient een draagkracht te ontwikkelen. Ik weet ook wel dat elke pijler niet even krachtig kan zijn. Ik ben geen bouwdeskundige, maar ik denk dat hoekpijlers meer moeten dragen dan pijlers die ergens in de midden staan. Jezus werd trouwens ook vergeleken met 'De hoeksteen'. En toch dragen al deze pijlers het hele gebouw, de hele gemeente.

Maar we dienen te vermijden dat er pijlers zijn die zich bewust zwakker opstellen, of die zich bewust terugtrekken, of die bewust tegenspartelen. Zij maken dat de andere pijlers overbelast worden, en hoe meer of hoe langer deze trend zich voortzet, des te logischer wordt het gevaar op algehele instorting.

Het is mijn verlangen dat elke pijler zijn deel van de draagkracht op zich neemt, elk naar zijn vermogen. 2 Petrus 1:10 (nbv)

"Span u daarom des te meer in
om uw roeping en uitverkiezing waar te maken, broeders en zusters."

Als je de vergelijking maakt tussen de draagkracht van een pijler en een elektrische lamp, dan vraag ik geen lamp van 25 Watt, geen lamp van 60 watt, geen lamp van 75 watt, maar een lamp van 100 watt! Want ik wil met jullie in het licht wandelen. Het is logisch dat hoe minder licht er is, hoe meer we in de duisternis belanden. Laat dan ook de tijd die u vrijmaakt voor de gemeente een tijd zijn die u geeft met hart en ziel. Wees daar besluitvaardig in. Laat het een volmondige 'ja' zijn. We lezen in Jakobus 5:12 :

"…Laat ja bij u ja zijn en neen neen,…"

Al wat er tussen ligt zijn twijfels, onzekerheid en povere verontschuldigingen, ze leiden alleen tot schade aan uzelf en aan de gemeente. Dus 100%. Begrijp me niet verkeerd, er wordt geen 100% van uw tijd gevraagd, dat kan ook niet. De meeste van ons hebben verplichtingen op het werk, huishoudelijke verplichtingen, familiale verplichtingen.

Wat wel wordt gevraagd is dat de tijd die u wèl kan vrijmaken voor de gemeente, dat u die tijd dan ook voor 100% benut. Wees een lamp van 100 Watt. In 2 Timoteüs 4:5b lezen we :

"…, verricht uw dienst ten volle."

Ik bedoel hiermee niet zozeer je tijd te geven door fysieke moeite, niet alleen door middel van giften aan de gemeente, niet zozeer door goede werken, hoewel deze allemaal noodzakelijk zijn, maar ook en vooral de tijd die je thuis vrij maakt om bezig te zijn met Gods Woord, je stille tijd. 2 Petrus 1:5 (nbv) :

"Span daarom al uw krachten in om uw geloof te verrijken…"

Dat gaat niet alleen jouw geestelijk leven ten goede komen, maar dat heeft ook een gunstige invloed op de gemeente ! Het bevordert de eenheid. Het bevordert de samenhorigheid. Het bevordert de vriendschap onder elkaar, vriendschap, die zo belangrijk is. We lezen in Spreuken 27:9 (nbv) :

"De geur van balsem en wierook maakt gelukkig,
maar zoeter voor het hart is ware vriendschap."

Met datgene waarmee u thuis bezig bent, goed of slecht, datgene heeft ook zijn uitwerking op de gemeente. Lucas 6:45 :

"Een goed mens brengt uit de goede schat zijns harten het goede voort
en een slecht mens brengt uit de boze schat het boze voort.
Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond."

De meeste van jullie weten dat ik buschauffeur ben bij het openbaar vervoer en ik heb ook al eens vermeld dat ik geregeld een christelijk geïnspireerd boekje 'wegwijzer' hier of daar op de zetel leg in de bus, zodat mensen er in kunnen lezen of mee nemen. Maar als ik met mijn geestelijk leven wel eens door een dal ga, dan leg ik die boekjes niet uit. Niet omdat ik niet wil, maar omdat ik er dan gewoonweg niet aan denk.

Dus, of je het nu voor jezelf wel of niet wil toegeven, een vermindering van je stille tijd kan beslist een medeoorzaak zijn van een vermindering van je geestelijk leven.

Je zal merken dat naarmate je aandacht naar geestelijke dingen verslapt, de aantrekkingskracht van de wereld groter zal worden.
Het heeft onvermijdelijk invloed op je persoonlijke ingesteldheid, het heeft zowel invloed op je gedrag naar je naaste toe als naar de gemeente toe. Dat is onvermijdelijk. Spreuken 29:18 :

"Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk,
maar heil hem die de wet bewaart."

Das pure waarheid hoor !! Hou niet alleen je stille tijd omdat het je gevraagd wordt, maar laat toe dat God u dat op het hart legt. Zet open die deuren van je hart.

En ik wil van de gelegenheid gebruik maken, even tussendoor, het heeft op zich niets met de prediking te maken. Maar ik zou me toch even willen richten naar hen die de Here Jezus nog niet kennen of nog niet hebben toegelaten in hun hart, laat u redden! Als u heel eerlijk met uzelf bent, dan zal je moeten toegeven dat je heel geregeld een leegte ervaart in je hart, je probeert dan om deze leegte op te vullen met materiële dingen, of met lichamelijke behoeften… en dat helpt ook…tijdelijk…! Want na verloop van tijd komt die leegte steeds opnieuw terug in je hart.
Die leegte kan maar door één iets opgevuld worden, en dat is met de liefde van Jezus Christus. Belijd uw zonden aan God en geloof in de Here Jezus, geloof dat Hij voor jouw zonden wilde sterven aan het kruishout van Golgotha. Oh, stel het niet verder uit! Uw eeuwige bestemming ligt hier in de weegschaal.

Kinderen van gelovige ouders, jullie hebben het al zo vaak gehoord en de beslissing misschien steeds opgeschoven of afgewimpeld. Bekeer je nu het nog kan. Ook tegen jullie zeg ik: Stel het niet weer uit, doe het nu !
Openbaring 3:3 :

"Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt,
en bewaar het en bekeer u…"

Zet dus open die deuren van je hart. Dat wilde ik toch nog even zeggen.

Als Gods liefde niet in het hart geschreven staat is de gemeente gedoemd tot sterven. Want dan is alles wat je doet gelijk aan een kasteel bouwen op los zand. Vroeg of laat stort alles in.
Misschien verschuilt u zich wel achter de leiding van de gemeente? Misschien denk u wel: "Zij moeten het maar oplossen… zij moeten maar

beantwoorden aan mijn behoefte, zij moeten de boel hier maar draaiende houden". Maar de leiding heeft ook zijn beperkingen… !

Zij bepaalt op een bijbelse manier de visie van de gemeente, maar deze visie moet hoe dan ook gevolgd worden. Zonder u kan zij niets doen.

Wijlen President Kennedy heeft eens de beroemde woorden uitgesproken:

'Vraag niet wat uw land voor u kan doen,
vraag wat u voor uw land kan doen'.

Vertaald naar ons toe luidt dit dan:

'Vraag niet wat God voor u kan doen,
vraag wat u voor God kan doen'.

Minder dan 100% inzet zaait verwarring, verveling, uit verveling komt ongenoegen, uit ongenoegen komt onverdraagzaamheid en uit onverdraagzaamheid volgt scheuring. Veel van dit alles komt voort door aanvallen van de tegenstander. De tegenstander doet niets liever dan alles stuk maken. En we moeten daar heel alert voor zijn. Matteüs 10:16 :

"Zie, Ik zend u als schapen midden onder wolven;
weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven."

Soms zijn we geneigd tot dwalen. Geneigd om de God die we liefhebben te verlaten. Soms komen we in ons leven in een geestelijk gevecht terecht, soms meer dan ons lief is, niemand is daar vrij van.

En ik vind het verschrikkelijk dat er van tijd tot tijd een dwalende, opstandige, verzoekende geest de kop opsteekt in mijn leven. Ik ben ook maar een man van vlees en bloed, met al zijn gebreken en fouten en zolang ik leef zal ik van tijd tot tijd moeten strijden tegen de geesten van verzoeking. Telkens opnieuw moet ik toegeven "Here God, vergeef me mijn zwakheid". Maar ik kan deze aanval van de tegenstander niet negeren of gewoon weigeren er iets aan te doen. Hij is er en hij is echt, en dat moet ik voor mezelf toegeven. De ene keer kan ik hem onmiddellijk van mij afzetten, de andere keer… gaat het veel moeilijker…

Maar elke keer opnieuw, en ik hoop dat u net hetzelfde doet, elke keer opnieuw moet ik er tegen strijden en het hele arsenaal van Gods wapenuitrusting bovenhalen. En moet ik me verplichten om er tegen te strijden met het optimisme van Koning David, er tegen strijden met de integriteit van Jozef, strijden met de moed van Ester, strijden met de wijsheid van Salomo, strijden met de gedrevenheid van Paulus, overwinnen met de liefde van Jezus… zo helpe mij God.

Toch moet ik bekennen dat ik die geestelijke oefeningen of disciplines soms…meestal… ervaar als een last. Maar ik weet hoe waardevol ze zijn, dus blijf ik eraan vasthouden, haast letterlijk zoals een verdrinkende man zich vasthoudt aan een reddingsboei.

Dus als u in uw leven zulke opstandige geest ervaart, negeer hem niet, doe niet of er is niets aan de hand, blijf niet tegen beter weten in, in de zonde, maar strijd er tegen. Roep de hulp in van de Allerhoogste. Jakobus 4:8 :

"Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen…"

Daarom is het ook zo belangrijk dat de gemeente een thuishaven is voor jou. Want waar anders dan de gemeente zou je naartoe gaan wanneer je hart vol zit met strijd, met moeiten, met zorgen, met lijden? Er is niets beter dan de plaatselijke kerk, als die op de juiste manier kan functioneren. De schoonheid van de gemeente is onbeschrijfelijk. Haar kracht is adembenemend. Ze is een gemeenschap die troost en genezing biedt aan mensen die verdrietig of gebroken zijn. Ze bouwt bruggen naar zoekenden en houdt waarheid voor aan mensen die in verwarring verkeren. Ze biedt hulp aan behoeftigen en opent haar armen voor mensen die vergeten, vertrapt en teleurgesteld zijn. Ze verbreekt de boeien van verslaving, bevrijdt onderdrukten en biedt een thuis aan mensen die aan de rand van de maatschappij staan. Hoe groot het lijden van de mens ook kan zijn, het vermogen van de kerk om te genezen en te helen, is groter…als ze op de juiste manier kan functioneren. **De plaatselijke kerk is de hoop voor de wereld, omdat aan haar de enige boodschap is toevertrouwd die iemands eeuwige bestemming kan veranderen !**

Je gemeente beschouwen als een thuishaven is dus een noodzaak. Elke evangelische gemeente moet als basis Gods Woord met zich meedragen, maar toch heeft elke gemeente zijn eigen karakter, zijn eigen gewoontes. Zijn eigen visie. En het is ontzettend belangrijk dat u in een gemeente terechtkomt waar u zich geborgen voelt. Als dit niet zo is wordt er een situatie gecreëerd die een belemmering vormt voor de uitbouw van jouw geestelijk leven en een belemmering voor de goede werking van de gemeente.

Uiteraard zullen er al eens meningsverschillen zijn, en misschien maar goed ook dat dit –van tijd tot tijd- wel eens gebeurt. Maar daar moeten we dan al christen op een bijbelse manier mee omgaan. 1Petrus 5:5 :

"…Omgordt u allen jegens elkander met nederigheid,
want God wederstaat de hoogmoedigen,
maar de nederigen geeft Hij genade."

Als u in uw leven al eens in een zeilboot hebt gezeten, dan weet u hoe moeilijk het is om tegen de wind in te zeilen. Maar u weet dan ook hoe heerlijk en ontspannend het is om met de wind mee te zeilen. Wat Petrus in dit vers zegt komt eigenlijk hier op neer: Petrus zegt: "Hoe wilt u het?
Wilt u tegen de wind in zeilen of met de wind mee? Als u zich nederig opstelt, zult u worden gedragen door de gunst van God.
Als u trots bent, zult u tegen de wind in moeten zeilen." Eensgezindheid !!

Eensgezindheid heeft de eigenschap van volkomen blijdschap in het hart. Filippenzen 2:2 :

"maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn,
een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven,"

Ik heb een droom…dat op een goeie dag…deze gemeente zal oprijzen van op het fundament van Gods liefde. Niet de Gods liefde die gedicteerd wordt vanuit het Woord naar het verstand, maar van het Woord naar het hart.

Ik heb een droom…dat op een goeie dag…alle ontevredenheid, alle ongenoegen, alle onverdraagzaamheid zal oplossen als sneeuw in de zon. Dat we allen broederlijk en zusterlijk met elkaar zullen omgaan. En wederom…niet vanuit het verstand maar vanuit het hart.

Ik heb een droom… dat op een goeie dag van al de hoofden die ik hier voor mij zie, dat elk hoofd op zich zal oplichten als een geestelijke lamp van 100 watt.

Is deze droom een illusie? Of een visie? Ik durf het niet te zeggen… Maar…zou u mij willen volgen in die droom? Daar gaat om ! Is uw gemeente voor u een thuishaven waar u zich geborgen voelt? Stel uzelf die vraag !

In de tekst van Petrus die we daarstraks gelezen hebben, daarin hebben we gelezen welke eigenschappen een christen zich moet eigen maken, en deze zijn: deugdzaamheid—kennis—zelfbeheersing—volharding—vroomheid—liefde voor uw broeders en zusters— en tenslotte liefde voor allen.

En als u zich deze eigenschappen hebt eigen gemaakt, dan komt Petrus in 2Petrus 1:11 met de beloning naar boven:

"Als u dit alles doet, -zegt Petrus- komt u nooit ten val
en zal u onbelemmerd toegang worden verleend
tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus."

Op een goeie dag, en dit is geen droom maar een allesoverheersende zekerheid in het geloof, op een goeie dag zullen wij voor de Allerhoogste verantwoording moeten afleggen voor het rentmeesterschap van ons leven.

Amen.

Broeders en zusters,

We zitten allemaal in hetzelfde schuitje: isolatie, gesloten kerkdeuren en het dagelijks leven dat plat ligt. Door het coronavirus worden we van elkaar gescheiden. Maar, hoe raar het ook moge klinken, toch lijkt het of het corona-virus ons dichter bij elkaar brengt. Ook, en vooral, in moeilijke tijden waar we nu met z'n allen doorheen gaan, laten we, ieder op zijn/haar manier, zien dat de woorden uit deze prediking geen ijdele woorden zijn maar dat we daadwerkelijk ervaren dat onze gemeente, ook al zijn we momenteel voor een bepaalde tijd van elkaar afgesneden, dat onze gemeente, meer dan ooit, een gemeente is die aanvoelt als een veilige thuishaven. Een thuishaven waar we ons niet laten intimideren door het vele corona-nieuws in de media en waar we ons niet laten leiden door gevoelens van angst. Maar een veilige thuishaven waar we ons moge gesteund voelen door Gods kracht en waar we mogen leunen op Zijn vermogen om ons te helpen. Psalm 121: 1-2

"Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen?
Mijn hulp is van de HERE, die hemel en aarde gemaakt heeft."

Hebt u vragen of wil u gewoon in alle discretie uw hart eens luchten :